

ДОНЕЦЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД**ПОСТАНОВА
Іменем України**

23.09.2015

справа №908/6036/14

Донецький апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:**Головуючого судді:** Мартюхіної Н.О.
суддів Малашкевича С.А., Кододової О.В.**За участю**
представників від
апелянтів
розпорядника майном: Арбітражний керуючий Кириченко Є.О.**від апелянта СДПІ з**
обслуговування великих
платників у м. Запоріжжі
Міжрегіонального ГУ
Міндоходів: не з'явився;**від апелянта ТОВ «Актив**
Солар»: Дробот Д.М. – за довіреністю;**від кредитора ТОВ «СІ-**
ІНВЕСТ»: Бабій Ю.В. – за довіреністю;**від кредитора ПАТ**
«Державний експортно-
імпорتنний банк України»: Будніченко О.В. – за довіреністю;**від боржника:** Зуб Г.Ю. – за довіреністю;
розглянувши у
відкритому судовому
засіданні апеляційні
скарги

1. Арбітражного керуючого Кириченко Є.О.
2. Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі Міжрегіонального головного управління Міндоходів, м. Запоріжжя
3. Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» Австрія, м. Відень

на ухвалу
господарського суду Запорізької області

від
у справі
за заявою ініціюючого
кредитора

30.07.2015 року
№908/6036/14 (суддя Кричмаржевський В.А.)

кредитори

Товариства з обмеженою відповідальністю спільне
Українсько-Польське підприємство «АЙ.ТІ.ДЖІ-ІНВЕСТ», м.
Світловодськ Кіровоградської області

1. Товариство з обмеженою відповідальністю «Запорізький титано-магнієвий комбінат» м. Запоріжжя
2. Товариство з обмеженою відповідальністю «Партнер-Груп ЛТД» м. Запоріжжя
3. Товариство з обмеженою відповідальністю «Енерго-Традиції» м. Запоріжжя
4. Товариство з обмеженою відповідальністю науково-виробниче підприємство «Авалон» м. Дніпропетровськ
5. Компанія «Орт Клут Рехтсанвельте» Німеччина, м. Дюсельдорф
6. Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансово-промислова група «Донпроменерго» м. Маріуполь Донецької області
7. Товариство з обмеженою відповідальністю «Фірма «Строитель» м. Запоріжжя
8. Товариство з обмеженою відповідальністю «Евіта-Сервіс» м. Запоріжжя
9. Товариство з обмеженою відповідальністю «Юнітон» м. Запоріжжя
10. Товариство з обмеженою відповідальністю «Запорізьке пусконаладжувальне підприємство 461» м. Запоріжжя
11. Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрелектромонтаж Плюс» м. Запоріжжя
12. Головне управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у Запорізькій області, м. Запоріжжя
13. Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрпромфінанс-Безпека», м. Київ
14. Товариство з обмеженою відповідальністю «Прилад імпец автоматизація», м. Київ
15. Управління Державної служби охорони при ГУ МВС України в Запорізькій області, м. Запоріжжя
16. Спеціалізована ДПП з обслуговування великих платників у м. Запоріжжя
17. Товариство з обмеженою відповідальністю «Самсон Інжинірінг» м. Київ
18. Товариство з обмеженою відповідальністю налагоджувально-монтажне підприємство «Енергосервіс» м. Запоріжжя
19. Товариство з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» м. Запоріжжя
20. Державне підприємство «Запорізький титано-магнієвий комбінат» м. Запоріжжя
21. Товариство з обмеженою відповідальністю «Інфоком ЛТД» м. Запоріжжя

23. Товариство з обмеженою відповідальністю «Електрокомплекс» м. Запоріжжя
24. Компанія «ALSIBOR LLC» м. Запоріжжя
25. Товариство з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» Австрія м. Відень
26. Товариство з обмеженою відповідальністю «Фотовольтаікс Індастріз Україна» м. Запоріжжя
27. Публічне акціонерне товариство «Запоріжгаз» м. Запоріжжя
28. Товариство з обмеженою відповідальністю «Інтер-Контакт» м. Київ
29. Товариство з обмеженою відповідальністю «ІНФО-СИГНАЛ» м. Запоріжжя
30. Товариство з обмеженою відповідальністю «М Консалтинг» м. Київ
31. Публічне акціонерне товариство «Комерційний банк «Актив-Банк» м. Київ
32. Публічне акціонерне товариство «Державний експортно-імпортерний банк України» м. Київ
33. Товариство з обмеженою відповідальністю «Юніон-М» м. Запоріжжя
34. Товариство з обмеженою відповідальністю «Центр-Вест-Груп» м. Запоріжжя
35. Товариство з обмеженою відповідальністю «Селма» м. Запоріжжя
36. Відкрите акціонерне товариство «Запоріжжяобленерго» м. Запоріжжя
37. Товариство з обмеженою відповідальністю «ГРАФИТ-МАСТЕР» м. Запоріжжя

до боржника

Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників» м. Запоріжжя
банкрутство

про

ВСТАНОВИВ:

Ухвалою господарського суду Запорізької області від 30.07.2015 року по справі № 908/6036/15 за результатами попереднього засідання було:

- замінено заявника кредиторських вимог - Спеціалізовану державну податкову інспекцію з обслуговування великих платників податків у м. Запоріжжі Міжрегіонального Головного управління Міндоходів на Спеціалізовану державну податкову інспекцію з обслуговування великих платників податків у м. Запоріжжі Міжрегіонального Головного управління Державної фіскальної служби;
- задоволено клопотання розпорядника майна боржника про вжиття заходів до забезпечення вимог кредиторів, - заборонено боржнику без згоди розпорядника майна здійснювати будь-які фінансово-господарські операції, укласти будь-які правочини щодо рухомого та нерухомого майна, що належить боржникові;
- визнані конкурсними кредиторами у справі про банкрутство Приватного акціонерного товариства "Завод напівпровідників" наступних осіб з такими вимогами до боржника та черговістю задоволення:

1. Управління Державної служби охорони при Головному управлінні МВС України в Запорізькій області у розмірі - 872.083,03 грн. з четвертою чергою задоволення;
2. Товариство з обмеженою відповідальністю "ПРИЛАД ІМПЕКС АВТОМАТИЗАЦІЯ" у розмірі - 460.957,20 грн. з четвертою чергою задоволення;
3. Товариство з обмеженою відповідальністю "Самсон Інжинірінг" у розмірі - 3.767.883,36 грн., з яких - 3.630.025,02 грн. з четвертою чергою задоволення та 137.858,34 грн. пені – з шостою чергою задоволення;
4. Товариство з обмеженою відповідальністю "Фірма "Строитель" у розмірі - 414.924,51 грн. з четвертою чергою задоволення;
5. Товариство з обмеженою відповідальністю "ЮНІТОН" у розмірі - 12.738,60 грн. з четвертою чергою задоволення;
6. Головне управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у Запорізькій області у розмірі - 1.259.933,09 грн. з четвертою чергою задоволення;
7. Товариство з обмеженою відповідальністю "Евіта-Сервіс" у розмірі - 96.900,84 грн., з яких - 90.995,39 грн. з четвертою чергою задоволення та 5.905,45 грн. пені – з шостою чергою задоволення;
8. Товариство з обмеженою відповідальністю "УКРЕЛЕКТРОМОНТАЖ ПЛЮС" у розмірі - 323.351,25 грн. з четвертою чергою задоволення;
9. Товариство з обмеженою відповідальністю "Запорізьке пусконаладжувальне підприємство - 461" у розмірі - 185.188,77 грн. з четвертою чергою задоволення;
10. Товариство з обмеженою відповідальністю "Енерго-Традиції" у розмірі - 1.017.304,90 грн. з четвертою чергою задоволення;
11. Товариство з обмеженою відповідальністю "Укрпромфінанс-Безпека" у розмірі - 728.816,16 грн. з четвертою чергою задоволення;
12. Товариство з обмеженою відповідальністю "Партнер-Груп ЛТД" у розмірі – 678.206,86 грн. з четвертою чергою задоволення;
13. Товариство з обмеженою відповідальністю "Запорізький титано-магнієвий комбінат" у розмірі - 2.937.852,67 грн., з яких - 2.917.605,43 грн. з четвертою чергою задоволення та 20.247,24 грн. пені – з шостою чергою задоволення;
14. Державне підприємство "Запорізький титано-магнієвий комбінат" у розмірі – 257.386,42 грн. з четвертою чергою задоволення;
15. Товариство з обмеженою відповідальністю "СІ-ІНВЕСТ" у розмірі - 169.929.622,43 грн. з четвертою чергою задоволення;
16. Товариство з обмеженою відповідальністю Налагоджувально-монтажне підприємство "Енергосервіс" у розмірі - 68.332,03 грн. з четвертою чергою задоволення;
17. Товариство з обмеженою відповідальністю "Електрокомплекс" у розмірі - 52.106,65 грн. з четвертою чергою задоволення;
18. Відкрите акціонерне товариство "Запоріжжяобленерго" у розмірі - 518.548,72 грн. з четвертою чергою задоволення;
19. Товариство з обмеженою відповідальністю "Герметика-Україна" у розмірі - 21.803,85 грн., з яких - 20.767,88 грн. з четвертою чергою задоволення та 1.035,97 грн. пені – з шостою чергою задоволення;
20. Товариство з обмеженою відповідальністю "Фінансово-Промислова Група "ДОНПРОМЕНЕРГО" у розмірі - 540.745,69 грн., з яких - 517.571,72 грн. з четвертою чергою задоволення та 23.173,97 грн. пені - з шостою чергою задоволення;
21. Компанія "ALSIBOR LLC" у розмірі - 1.782.008,74 грн. з четвертою чергою задоволення;
22. Товариство з обмеженою відповідальністю Науково-виробниче підприємство "АВАЛОН" у розмірі - 53.522,52 грн. з четвертою чергою задоволення;
23. Товариство з обмеженою відповідальністю "Інфоком ЛТД" у розмірі - 901.359,41

грн. з четвертою чергою задоволення;

24. Компанія "Орт Клут Рехтсанвельте" (Orth Kluth Rechtsanwaelte) у розмірі - 269.129,93 грн. з четвертою чергою задоволення;

25. Товариство з обмеженою відповідальністю "Актив Солар" (ACTIV Solar GmbH) у розмірі - 3.162.703.714,92 грн. з четвертою чергою задоволення;

26. Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "АКТИВ-БАНК" у розмірі - 82.663.311,58 грн. з четвертою чергою задоволення;

27. Товариство з обмеженою відповідальністю Спільне Українсько-Польське підприємство "АЙ.ТІ.ДЖІ-ІНВЕСТ" у розмірі - 38.936.807,72 грн. з четвертою чергою задоволення;

28. Публічне акціонерне товариство "Державний експортно-імпортний банк України" у розмірі - 5.146.466.545,02 грн. (забезпечені заставою майна боржника), з яких - 5.066.821.986,56 грн. з позачерговим задоволенням та 79.644.558,46 грн. пені - з шостою чергою задоволення.

29. Товариство з обмеженою відповідальністю "Інтер-Контакт" у розмірі - 17.489.448,07 грн. з четвертою чергою задоволення;

30. Товариство з обмеженою відповідальністю "Фотовольтаїкс Індастріз Україна" у розмірі - 5.144.590,86 грн. з четвертою чергою задоволення;

31. Публічне акціонерне товариство по газопостачанню та газифікації "Запоріжгаз" у розмірі - 857,54 грн. з четвертою чергою задоволення.

- Відхилені грошові вимоги:

- Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників податків у м. Запоріжжі Міжрегіонального Головного управління Державної фіскальної служби на суму - 36.446.620,25 грн.;

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Інтер-Контакт" на суму - 409.000 грн.;

- Товариства з обмеженою відповідальністю "ПРИЛАД ІМПЕКС АВТОМАТИЗАЦІЯ" на суму - 45.348,98 грн.;

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Фірма "Строитель" на суму - 230 грн. 30 коп.

- Відхилено як конкурсні грошові вимоги в розмірі по 1.218 грн. сплаченого судового збору:

- Головного управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у Запорізькій області;

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Партнер-Груп ЛТД";

- Товариства з обмеженою відповідальністю "СІ-ІНВЕСТ";

- Товариства з обмеженою відповідальністю Налагоджувально-монтажне підприємство "Енергосервіс";

- Відкритого акціонерного товариства "Запоріжжяобленерго";

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Герметика-Україна";

- Компанії "ALSIBOR LLC";

- Товариства з обмеженою відповідальністю "НВП "АВАЛОН";

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Інфоком ЛТД";

- Компанії "Орт Клут Рехтсанвельте";

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Інтер-Контакт";

- Публічного акціонерного товариства по газопостачанню та газифікації "Запоріжгаз";

- Товариства з обмеженою відповідальністю "ІНФО-СИГНАЛ";

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Центр-Вест-Груп".

Визнані такими, що не є конкурсними кредиторами, з погашенням в шосту чергу в ліквідаційній процедурі, вимоги наступних осіб та в такому розмірі до боржника:

- Товариства з обмеженою відповідальністю "М Консалтинг" - 91.000грн.
- Товариства з обмеженою відповідальністю "ІНФО-СИГНАЛ" - 78.922,80грн.
- Товариства з обмеженою відповідальністю "ГРАФИТ-МАСТЕР" - 1.188.541,90 грн.
- Товариства з обмеженою відповідальністю "Юніон-М" - 337.285,03 грн.
- Товариства з обмеженою відповідальністю "Селма" - 1.016.378,36 грн.
- Товариства з обмеженою відповідальністю "Центр-Вест-Груп" - 341.184,60грн.

Вимоги інших осіб, що заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, вважати такими, що підлягають погашенню в шосту чергу в ліквідаційній процедурі.

Затверджено реєстр вимог кредиторів з урахуванням визнаних судом конкурсних кредиторських вимог.

Зобов'язано розпорядника майна боржника привести у відповідність з ухвалою реєстр вимог кредиторів та надати його господарському суду Запорізької області, організувати проведення зборів кредиторів в порядку та строк, визначені статтею 26 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", протоколи зборів кредиторів та засідання комітету кредиторів надати господарському суду Запорізької області до 28 серпня 2015р.

Не погодившись з прийнятою ухвалою господарського суду Запорізької області від 30.07.2015 року по справі №908/6036/14 Арбітражний керуючий Кириченко Є.О. звернувся до Донецького апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою та просить суд скасувати ухвалу господарського суду Запорізької області від 30.07.2015 року по справі №908/6036/14, в частині:

- визнання грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» в розмірі 3 162 703 714,94 грн.;
 - визнання грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» в розмірі 169 930 840,43 грн.;
 - визнання черговості включення вимог Публічного акціонерного товариства «Державний експортно-імпорتنний банк України» до реєстру вимог кредиторів, та прийняти в цій частині нову ухвалу, якою:
 - відмовити у визнанні грошових вимог Товариству з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» в розмірі 3 162 703 714,94 грн.;
 - відмовити у визнанні грошових вимог Товариству з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» в розмірі 169 930 840,43 грн.;
- включити до реєстру вимог кредиторів вимоги Публічного акціонерного товариства «Державний експортно-імпорتنний банк України» в такій черговості:
- 701 647 540,64 грн. – вимоги, забезпечені майном боржника, які задовольняються в позачерговому порядку;
 - 4 365 174 445,92 грн. - до четвертої черги задоволення;
 - 79 644 558,46 грн. пені – до шостої черги задоволення;
 - Стягнути з боржника – Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників» на користь Арбітражного керуючого Кириченка Є.О. судовий збір в сумі 609,00 грн.

В обґрунтування доводів апеляційної скарги, апелянт посилається на порушення норм процесуального права. Зокрема, апелянт вказує на те, що судом першої інстанції при розгляді грошових вимог таких кредиторів як Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар», Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ», ПАТ

«Державний експортно-імпорتنний банк» не досліджувались пояснення та заперечення розпорядника майна, інших кредиторів, а також письмові докази. Судом першої інстанції не було надано об'єктивну оцінку договорам, укладеним між ТОВ «Актив Солар» та боржником.

Також, в обґрунтування порушень норм матеріального права, апелянт посилається на наступні підстави:

Що стосується грошових вимог ТОВ «Актив Солар», то апелент вважає, що вимоги цього кредитора, які виникли на підставі договорів позики від 10.02.09р. № 18, № 19, та від 20.11.09р. № 20/686 є недійсними з огляду на наступне:

по-перше, оскільки вони укладені без згоди та рішення загальних зборів акціонерів та перевищують 25% та 50% вартості активів підприємства. Погодження вказаних договорів лише Наглядовою радою суперечить ч. 2 ст. 70 Закону України «Про акціонерні товариства» та ч. 1 ст. 203 Цивільного кодексу України.

Також, апелянт – розпорядник майна Кириченко Є.В. посилається на ті обставини, що ТОВ «Актив Солар» є власником 74,99% акцій ПрАТ «Завод напівпровідників» та відповідно є членом Наглядової ради, тобто погодження договорів позики з його боку порушує частину 1 ст. 71 Закону України «Про акціонерні товариства».

по-друге, на момент укладання договорів позики з правом отримання відсотків за користування коштами, ТОВ «Актив Солар» не мало ліцензії на право здійснення фінансових послуг, чим порушено вимоги частини 3 ст. 5 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», пунктів 1.1, 1.3 Ліцензійних умов, затверджених розпорядженням Державної комісії регулювання ринків фінансових послуг України від 18.10.05р. № 4802.

по-третє, апелянт вважає, що договори позики порушують інтереси держави та суспільства, є нікчемними та суперечать ст. 228 Цивільного кодексу України, у зв'язку з тим, що боржник отримавши кредит від Укресімбанку не мав необхідності в отриманні коштів за договорами позики, отже, укладання зазначених договорів позик не здійснювалось в інтересах божника, а з метою штучного створення кредиторської заборгованості перед ТОВ «Актив Солар» та умисного невиконання зобов'язань перед ПАТ «Державний експортно-імпорتنний банк», що завдає шкоди держави та здійснюється розслідування кримінальної справи за вказаними фактами. _

Що стосується обґрунтованості кредиторських вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ», то апелянт вказує на ті обставини, що кредиторська заборгованість даного кредитора перед боржником виникла не в силу виконання договору поставки від 23.12.09р. № ЗП-23/1209/143, а на бездоговірній основі, у зв'язку із помилковим перерахуванням коштів та не мають підтверджених у встановленому порядку документів та відсутні підстави для включення їх до реєстру вимог боржника.

Що стосується обґрунтованості вимог ПАТ «Державний експортно-імпорتنний банк», апелянт – розпорядник майна Кириченко Є.О. вважає неправомірним включення суми грошових вимог в розмірі 5 146 466 545,02 грн. як забезпечені заставою майна божника, оскільки банк може бути забезпеченим кредитором лише на суму 701 647 540,64 грн. Зокрема, розпорядник майна виходить з тих підстав, що на момент звернення банку з грошовими вимогами до боржника продукція майбутніх періодів на суму 9 400 000 000 грн. за період з 2012 по перше півріччя 2015, забезпечення на яку виникла за договором від 31.03.09 р. № 151109Z39 року, фактично відсутня. Решта продукції майбутніх періодів за період друге півріччя 2015 року – 2018 р. також лише прогнозується на майбутнє та відсутня на цей час.

Контракти, майнові права, за якими знаходились в заставі на суму 3 603 000 849,34 грн., також фактично виконані та відсутні.

Таким чином, за твердженням розпорядника майна, забезпеченими вимогами

можна вважати лише ті, що забезпечені реальними об'єктами боржника, а саме – нерухомим майном та обладнанням в межах суми 701 647 540,64 грн., а решта суми кредиторських вимог банку в розмірі 4 365 174 445,92 грн. підлягає включенню до четвертої черги, а ні задоволенню в позачерговому порядку.

15.09.15р. апелянтом Арбітражним керуючим Кириченко Є.О. були надані до Донецького апеляційного господарського суду доповнення, що стосуються спростування кредиторських вимог кредитора ТОВ «Актив Солар», за якими були доповнені доводи апеляційної скарги наступним обґрунтуванням:

- наявними матеріалами справи, що додані самостійно кредитором, не підтверджується заявлена сума кредиторських вимог, зокрема, за договором позики № 18 від 10.02.09р. заявлено значно більшу суму основного боргу ніж фактично перераховано;

- грошові кошти за договорами позики надавались боржнику з метою фінансування інвестиційних проектів, а саме внесення ТОВ «Актив Солар», як покупцем пакету акцій, інвестицій за договором купівлі-продажу від 15.06.07р. № КПП-513 шляхом перерахування грошових коштів на підставі вищезазначених договорів позик, що суперечить ч.5 ст. 29 Закону України «Про приватизацію державного майна», оскільки внесені покупцем акцій на підприємство інвестиції до нього не повертаються.

Спеціалізована державна податкова інспекція з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі Міжрегіонального головного управління ДФС звернулася з апеляційною скаргою на ухвалу господарського суду Запорізької області від 30.07.2015 року по справі №908/6036/14, в якій просить апеляційну інстанцію скасувати ухвалу в частині відхилення її грошових вимог та прийняти в цій частині нове рішення, яким визнати грошові вимоги Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі Міжрегіонального головного управління ДФС до Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників» в сумі 36 446 620,25 грн. та зобов'язати розпорядника майна внести грошові вимоги Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі Міжрегіонального головного управління ДФС до реєстру вимог кредиторів.

Апеляційні вимоги податкової інспекції мотивовані наявністю у боржника податкового зобов'язання перед бюджетом з податку на додану вартість (штрафна санкція) в сумі 3 629 132,25 грн. та за порушення термінів розрахунків у сфері зовнішньоекономічної діяльності (пеня) в розмірі 32 817 488 грн. Апелянт вказує на те, що за результатами документальних перевірок відносно боржника були прийняті податкові повідомлення-рішення, на підставі яких було зменшено від'ємне значення з податку на додану вартість, які були задекларовані боржником у різних податкових періодах 2010 – 2013 року, але у зв'язку з тим, що фактично бюджетне відшкодування податку на додану вартість боржникові сплачено не було, підлягають застосуванню лише штрафні санкції.

Також, за наслідками перевірки дотримання боржником встановленого 90 денного строку розрахунків за експортною операцією за контрактом № РААФ 4012004 від 23.08.13р. з фірмою «CNBM International Corporation» до боржника застосована пеня за порушення термінів розрахунків у зовнішньоекономічної діяльності в розмірі 32 817 488 грн.

Апелянт вважає, що вказані суми повинні бути включені до реєстру вимог боржника як конкурсні, якщо суд під час розгляду справи про банкрутство не визнає протиправність винесених податкових повідомлень-рішень. Проте, розгляд законності винесених суб'єктом владних повноважень рішень знаходиться поза межами компетенції господарського суду, оскільки підлягає вирішенню адміністративним судом. Оскарження боржником в окремому судовому провадженні вимог кредитора, зокрема заборгованості зі

сплати штрафних санкцій, не звільняє кредитора, вимога якого оскаржена, від права подати до господарського суду заяву про визнання і включення його вимог до реєстру вимог кредиторів.

Зазначену позицію апелянт обґрунтовує висновками постанов Вищого господарського суду України від 18.04.09р. № Б11/314-07 та Верховного суду України від 21.04.15р. у справі № 21-91а15.

Товариство з обмеженою відповідальністю «АКТИВ СОЛАР» звернулось з апеляційною скаргою, в якій просить суд скасувати ухвалу господарського суду Запорізької області від 30.07.2015 року по справі №908/6036/14 за результатами попереднього засідання суду в частині задоволення клопотання розпорядника майна боржника про вжиття заходів до забезпечення вимог кредиторів та заборони боржнику без згоди розпорядника майна здійснювати будь-які фінансово-господарські операції, укладати будь-які правочини щодо рухомого та нерухомого майна, що належить боржнику.

В обґрунтування апеляційної скарги Товариство з обмеженою відповідальністю «АКТИВ СОЛАР» посилається на недоведеність та неповне з'ясування обставин, що мають значення для справи. Зокрема, за твердженням апелянта судом першої інстанції було задоволено клопотання розпорядника майна про вжиття заходів забезпечення вимог кредиторів за відсутності жодних доказів та правових підстав щодо необхідності вжиття таких заходів, оскільки в силу ч. 8-10 статті 22 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» передбачені випадки коли боржник вчиняє правочини виключно за погодженням з розпорядником майна, проте останній не має права втручатися в оперативно-господарську діяльність боржника чи виконувати повноваження щодо управління боржником, крім випадків визначених законом.

Приймаючи заходи забезпечення, суд першої інстанції не зазначив мотивів, з яких було задоволено клопотання розпорядника майна про вжиття заходів забезпечення, та з яких відхилено доводи представників боржника щодо невідповідності дійсності викладеного в клопотанні розпорядника майна.

Також, 16.09.15р. від апелянта – кредитора Товариства з обмеженою відповідальністю «АКТИВ СОЛАР» надійшли додаткові пояснення до апеляційної скарги, в яких він зазначає про спростування доводів розпорядника майна, які були покладені в основу клопотання для застосування заходів забезпечення вимог кредиторів.

Ухвалами Донецького апеляційного господарського суду від 13.08.2015 року, від 20.08.15 року були прийняті до провадження апеляційні скарги апелянтів розпорядника майна - арбітражного керуючого Кириченко Є.О., Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі Міжрегіонального головного управління ДФС, Товариства з обмеженою відповідальністю «АКТИВ СОЛАР», об'єднанні в одне провадження та призначені до розгляду у відкритому судовому засіданні.

Від боржника - Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників» надійшов відзив на апеляційну скаргу розпорядника майна на ухвалу господарського суду Запорізької області від 30.07.2015 року по справі №908/6036/14, в якому просить залишити вказану ухвалу без змін, а апеляційну скаргу розпорядника майна Кириченко Є.О. без задоволення.

26.08.2015 року через канцелярію суду від Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» до Донецького апеляційного господарського суду надійшов відзив на апеляційну скаргу розпорядника майна Приватного акціонерного

товариства «Завод напівпровідників», в якому кредитор просить залишити ухвалу господарського суду Запорізької області від 30.07.2015 року у справі №908/6036/14 без змін, а апеляційну скаргу розпорядника майна Кириченко Є.О. в частині кредиторських вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» без задоволення.

26.08.2015 року в судовому засіданні представник Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» надав відзив на апеляційну скаргу розпорядника майна Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників» Кириченко Є.О. на ухвалу господарського суду Запорізької області від 30.07.2015 року, в якому просить відмовити у задоволенні апеляційної скарги розпорядника майна Кириченко Є.О. у повному обсязі та залишити ухвалу суду без змін в частині визнання кредиторських вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар».

Відзив на апеляційну скаргу арбітражного керуючого Кириченко Є.О. надав ініціюючий кредитор – Товариство з обмеженою відповідальністю спільне Українсько-Польське підприємство «Ай.Ті.Джі-Інвест», в якому підтримує апеляційну скаргу розпорядника майна в повному обсязі та просить її задовольнити за апеляційними вимогами арбітражного керуючого Кириченко Є.О.

У судових засіданнях апелянти - Арбітражний керуючий Кириченко Є.О., Спеціалізована державна податкова інспекція з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі Міжрегіонального головного управління ДФС, Товариство з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» підтримали доводи викладені в своїх апеляційних скаргах та доповненнях до них. Представники боржника та кредиторів підтримали свої позиції викладені в відзивах та письмових поясненнях.

Особливості меж перегляду справи в апеляційній інстанції, передбачені нормами ст. 101 ГПК України, які полягають у тому, що у процесі перегляду справи апеляційний господарський суд за наявними у справі і додатково поданими доказами повторно розглядає справу. Додаткові докази приймаються судом, якщо заявник обґрунтував неможливість їх подання суду першої інстанції з причин, що не залежали від нього. Нормами частини 2 цієї статті передбачено, що апеляційний господарський суд не зв'язаний доводами апеляційної скарги і перевіряє законність і обґрунтованість рішення місцевого господарського суду у повному обсязі.

Обговоривши доводи апеляційних скарг, перевіривши наявні матеріали справи, проаналізувавши застосування судом норм матеріального та процесуального права, судова колегія апеляційної інстанції встановила наступне.

Товариство з обмеженою відповідальністю спільне Українсько-Польське підприємство «Ай.Ті.Джі-Інвест», ініціюючий кредитор у справі, звернулось до господарського суду Запорізької області із заявою про порушення справи про банкрутство відносно боржника – Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників», м. Запоріжжя.

Ухвалою господарського суду від 24.12.14р. у справі №908/6036/14 заяву прийнято до розгляду.

Ухвалою господарського суду Запорізької області від 06.01.2015 порушено провадження у справі № 908/6036/14, визнано грошові вимоги ініціюючого кредитора до боржника, введено мораторій на задоволення вимог кредиторів, введено процедуру розпорядження майном боржника, розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кириченко Євгена Олександровича, ухвалено оприлюднити на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет повідомлення про

порушення справи про банкрутство Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників», м. Запоріжжя, попереднє засідання суду призначено на 17.02.2015 тощо.

06.01.2015 на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет оприлюднене оголошення № 13319 про порушення справи про банкрутство Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників», м. Запоріжжя.

Після оприлюднення оголошення про порушення справи про банкрутство Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників», м. Запоріжжя до господарського суду звернулись кредитори, в тому числі й:

- Спеціалізована державна податкова інспекція з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі Міжрегіонального головного управління ДФС;
- Товариство з обмеженою відповідальністю «Актив Солар»;
- Товариство з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ»;
- ПАТ «Державний експортно-імпорتنний банк».

Відповідними ухвалами суду вказані заяви були прийняті до розгляду по суті. Судовий розгляд кредиторських вимог вказаних кредиторів неодноразово відкладався, у зв'язку з необхідністю витребування додаткових доказів та пояснень.

Апеляційним судом встановлено, що всі заяви вказаних кредиторів були подані в межах граничного тридцятиденного строку від дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство, у відповідності до п. 1 ст. 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та підлягають розгляду судом по суті.

За наслідками розгляду зазначених заяв господарський суд ухвалою визнає або відхиляє (повністю або частково) вимоги таких кредиторів.

Згідно п. 8 ст. 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», вимоги конкурсних кредиторів, визнані боржником або господарським судом, вносяться розпорядником майна до реєстру кредиторів.

Пунктом 5 ст. 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» передбачено, що розпорядник майна боржника не пізніше ніж на десятий день з дня, наступного після закінчення встановленого частиною першою цієї статті строку (30 днів), з урахуванням результатів розгляду вимог кредиторів боржником повністю або частково визнає їх або відхиляє з обґрунтуванням підстав визнання чи відхилення, про що письмово повідомляє заявників і господарський суд.

Судом встановлено, що боржник у відзиві від 14.05.2015 (арк. справи 135-151 том 19) щодо розгляду грошових вимог кредиторів - Товариство з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» та Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» не заперечив наявність заявлених заборгованостей, вважає їх підтвердженими та такими, що повинні бути включені до реєстру вимог кредиторів.

Що стосується грошових вимог Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі Міжрегіонального головного управління ДФС, то боржник у відзиві повідомив про неузгодженість заявлених податковим органом податкових зобов'язань, оскільки вони оскаржуються в суді, зобов'язання по оплаті даних вимог не настали, заявлені передчасно, та не можуть бути визнані конкурсними.

Вимоги ПАТ «Державного експортно-імпортного банку» боржник у відзиві визнав частково, вказавши про недостатність доказів щодо визнання заборгованості за основним боргом, нарахованими процентами за кредитними договорами та комісіями за управління кредитною лінією можливо в розрізі простроченої заборгованості зі сплати основного боргу, погашення якого передбачено відповідними графіками, та лише після надання

банком доказів надання суми кредиту, додаткових пояснень з питання обґрунтування розрахунків простроченої заборгованості, можливо визначитися з сумою грошових вимог.

Разом з цим, боржником було визнано суму прострочених процентів в розмірі 879601,49 Євро, 113905,65 доларів США, 3% річних та інфляційних втрат в сумі 2959,13 Євро, 20673,93 доларів США, пені в сумі 2307318,21 грн., а також, суму кредиторських вимог забезпечених заставою в розмірі 18 397 903,07 грн., які враховуються окремо та задовольняються позачергово.

Розпорядником майна – арбітражним керуючим Кириченко Є.О. надані повідомлення про результати розгляду грошових вимог кредиторів, зокрема:

- вимоги Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі Міжрегіонального головного управління ДФС в сумі 37624599,36 грн. повністю відхилені;
- вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» та Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» можуть бути розглянуті тільки після проведення економічної експертизи, оскільки необхідні поглиблений аналіз та дослідження господарських операцій, на підставі яких виникли кредиторські вимоги;
- щодо вимог ПАТ «Державний експортно-імпорتنний банк», то розпорядник майна вказує на те, що погоджується з позицією боржника про складність умов кредитних договорів та неможливість визначення правильності сум грошових вимог без додаткового експертного дослідження. Що стосується суми забезпечених вимог заставою майна боржника, то розпорядник майна виходить з того, що неможливо встановити дійсну вартість всього заставного майна, оскільки фактично та за даними балансу боржника відсутня готова продукція на суму 9 400 000 000 грн. та майнові права на суму 3 603 000 849,34 грн.

15.06.2015 розпорядником майна подано реєстр вимог кредиторів, з урахуванням доповнень від 07.07.15р.

Апелянт - Арбітражний керуючий Кириченко Є.О. у апеляційній скарзі вважає ухвалу господарського суду Запорізької області від 30.07.2015 року по справі №908/6036/14 необґрунтованою в частині внесення до реєстру вимог кредиторів грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» в розмірі 3 162 703 714,94 грн. та грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» в розмірі 169 930 840,43 грн.

Відповідно до п. 1 ст. 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», конкурсні кредитори за вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство, зобов'язані подати до господарського суду письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують.

В силу ст. 1 Закону про банкрутство грошове зобов'язання – зобов'язання боржника сплатити кредитору певну грошову суму відповідно до цивільно-правового правочину (договору) та на інших підставах, передбачених законодавством України.

Згідно абз. 6 ст.1 Закону про банкрутство кредитор - юридична або фізична особа, а також органи доходів і зборів та інші державні органи, які мають підтверджені у встановленому порядку документами вимоги щодо грошових зобов'язань до боржника.

За загальним правилом, визначеним ст. 33, 34 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона належними засобами доказування повинна довести підстави своїх вимог.

На підставі вимог ч.1, 2 ст. 43 ГПК України господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом. Ніякі докази не мають для господарського суду заздальгідь встановленої сили.

Колегія суддів апеляційної інстанції зазначає, що виходячи з вимог ст. 25 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" обов'язок надання правового аналізу поданих кредиторських вимог, підстав виникнення грошових вимог кредиторів до боржника, їх характеру, встановлення розміру та моменту виникнення цих грошових вимог, покладений на господарський суд, який здійснює правосуддя у справах про банкрутство.

Так, у попередньому засіданні господарський суд зобов'язаний перевірити та надати правову оцінку усім вимогам кредиторів до боржника, незалежно від факту їх визнання чи відхилення боржником та розпорядником майна.

Виходячи з системного аналізу положень чинного законодавства, заявлені у справі про банкрутство грошові вимоги можуть підтверджуватися або первинними документами (угодами, накладними, рахунками, актами виконаних робіт, тощо), що свідчить про цивільно-правові відносини сторін та підтверджують заборгованість боржника перед кредитором, або рішенням юрисдикційного органу, до компетенції якого віднесено вирішення такого спору.

Дослідивши зміст заяви та надані суду документи Товариством з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» про визнання грошових вимог (арк. справи 1- 107 том 12, арк. справи 1-343 том 13), суд апеляційної інстанції вважає їх обґрунтованими, доведеними та такими, що підлягають визнанню з огляду на наступне.

Колегію суддів апеляційної інстанції встановлено, що Товариство з обмеженою відповідальністю «Актив Солар», в порядку ст. 23 Закону про банкрутство, 02.02.15р. звернулося із заявами про визнання грошових вимог до боржника в загальній сумі 3 162 703 714,94 грн.

1. Так, заявою (вх. № 09-06/4939 від 10.02.15р) кредитор просить внести до реєстру кредиторів грошові вимоги до боржника в розмірі 542111901,01 грн. основного боргу та 91133739,67 грн. відсотків, а всього 633245640,67 грн.

Як на підстави виникнення вказаної суми грошових вимог, Товариство з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» посилається на наступне:

Між Товариством з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» та Приватним акціонерним товариством «Завод напівпровідників» був укладений та виконувався договір позики № 18 від 10.02.09р. із змінами та доповненнями, максимальна сума ліміту заборгованості за яким визначена 42 000 000 доларів США зі сплатою 4 відсотків річних за користування позикою, та загальна заборгованість за ним складає 40149460,41 доларів США, що в національній валюті України складає 633245640,67 грн., з яких:

- 34371338,56 доларів США, що складає 542111901,01 грн. - заборгованість за позикою;
- 5778121,85 доларів США, що складає 91133739,67 грн. - заборгованість за процентами.

Судом апеляційної інстанції встановлено, що на виконання умов договору позики Товариством з обмеженою відповідальністю «Актив Солар», як позикодавцем, було перераховано 34371338,56 доларів США на користь Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників», який є позичальником, що підтверджується платіжними дорученнями міжнародного переказу, долученими до заяви про визнання грошових вимог кредитора, які наявні в матеріалах справи (арк. справи 158-166, арк. справи 207-238 том 12).

Відповідно до умов договору позики № 18 від 10.02.09р. позичальник зобов'язався повернути позикодавцю суму позики та відсотків до 31.03.16р., при цьому позика повертається одночасно з погашенням основної суми позики.

Згідно пункту 9.1 договору позики, у разі зміни українського законодавства, що регулює банківську діяльність, умови обігу іноземної валюти взагалі, та умови отримання резидентами позик в іноземній валюті від нерезидентів зокрема, сторони вносять відповідні зміни до цього договору протягом 30 днів з моменту набуття чинності відповідними нормативними актами у разі виникнення між сторонами розбіжностей щодо внесення відповідних змін до договору та/або якщо положення нововведених нормативних актів суттєво погіршують становище позикодавця за цим договором, останній має право пред'явити позичальнику вимогу погасити суму позики та сплатити відсотки за користування зазначеними грошовими коштами достроково.

Як вбачається з матеріалів справи, Товариство з обмеженою відповідальністю «Актив Солар», на підставі пункту 9.1 договору позики, 17.12.14р. звернулося до позичальника з письмовою вимогою про дострокове повернення позики та відсотків за період з 16.03.09р. по 01.12.14р. в сумі 34371338,56 доларів США основної боргу та 5778121,85 доларів США відсотків за позиною.

2. За заявою (вх. № 09-06/4938 від 10.02.15р) кредитор просить внести до реєстру кредиторів грошові вимоги до боржника в розмірі 535 725 783,31 грн. основного боргу та 76 509 567,52 грн. відсотків, а всього 612 235 350,83 грн.

Як на підставу виникнення вказаної суми грошових вимог, Товариство з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» посилається на наступне:

Між Товариством з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» та Приватним акціонерним товариством «Завод напівпровідників» був укладений та виконувався договір позики № 19 від 10.02.09р. із змінами та доповненнями, максимальна сума ліміту заборгованості за яким визначена 30 000 000 Євро зі сплатою 4 відсотків річних за користування позиною, та загальна заборгованість за ним складає 33448817,65 Євро, що в національній валюті України складає 612 235 350,83 грн., з яких:

- 29268800 Євро, що складає 535725783,31 грн. - заборгованість за позиною;
- 4180017,65 Євро, що складає 76509567,52 грн. - заборгованість за процентами.

Судом апеляційної інстанції встановлено, що на виконання умов договору позики Товариством з обмеженою відповідальністю «Актив Солар», як позикодавцем, було перераховано 30000000 Євро на користь Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників», який є позичальником, що підтверджується платіжними дорученнями міжнародного переказу, долученими до заяви про визнання грошових вимог кредитора, які наявні в матеріалах справи (арк. справи 23-42, арк. справи 84-124 том 12).

Як видно із платіжних документів, наданих кредитором, згідно платіжного доручення від 21.03.13р. позичальником – ПАТ «Завод напівпровідників» було сплачено борг за вказаним договором позики № 19 від 10.02.09р. в сумі 731200 Євро на користь кредитора ТОВ «Актив Солар».

Відповідно до умов договору позики № 19 від 10.02.09р. позичальник зобов'язався повернути позикодавцю суму позики та відсотків до 31.03.16р., при цьому позика повертається одночасно з погашенням основної суми позики.

Згідно пункту 9.1 договору позики, у разі зміни українського законодавства, що регулює банківську діяльність, умови обігу іноземної валюти взагалі, та умови отримання резидентами позик в іноземній валюті від нерезидентів зокрема, сторони вносять відповідні зміни до цього договору протягом 30 днів з моменту набуття чинності відповідними нормативними актами у разі виникнення між сторонами розбіжностей щодо

внесення відповідних змін до договору та/або якщо положення нововведених нормативних актів суттєво погіршують становище позикодавця за цим договором, останній має право пред'явити позичальнику вимогу погасити суму позики та сплатити відсотки за користування зазначеними грошовими коштами достроково.

Як вбачається з матеріалів справи, Товариство з обмеженою відповідальністю «Актив Солар», на підставі пункту 9.1 договору позики, 17.12.14р. звернулося до позичальника з письмовою вимогою про дострокове повернення позики та відсотків за період з 16.03.09р. по 01.12.14р. в сумі 29268800 Євро основної боргу та 4180017,65 Євро відсотків за позикою.

3. За заявою (вх. № 09-06/4940 від 10.02.15р) кредитор просить внести до реєстру кредиторів грошові вимоги до боржника в розмірі 1 694 491 595,98 грн. основного боргу та 222 731 127,45 грн. відсотків, а всього 1 917 222 723,42 грн.

Як на підставі виникнення вказаної суми грошових вимог, Товариство з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» посилається на наступне:

Між Товариством з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» та Приватним акціонерним товариством «Завод напівпровідників» був укладений та виконувався договір позики № 20/686 від 20.11.09р. із змінами та доповненнями, максимальна сума ліміту заборгованості за яким визначена 100 000 000 Євро зі сплатою 4 відсотків річних за користування позикою, та загальна заборгованість за ним складає 104745394,36 Євро, що в національній валюті України складає 1 917 222 723,42 грн., з яких:

- 92576719,60 Євро, що складає 1694491595,98 грн. - заборгованість за позикою;
- 12168674,76 Євро, що складає 222731127,45 грн. - заборгованість за процентами.

Судом апеляційної інстанції встановлено, що на виконання умов договору позики Товариством з обмеженою відповідальністю «Актив Солар», як позикодавцем, було перераховано 112000000 Євро на користь Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників», який є позичальником, що підтверджується платіжними дорученнями міжнародного переказу, долученими до заяви про визнання грошових вимог кредитора, які наявні в матеріалах справи (арк. справи 90-164, арк. справи 200-335 том 13).

Як видно із платіжних документів, наданих кредитором, та розрахунку заборгованості позичальником – ПАТ «Завод напівпровідників» у сукупності було сплачено борг за вказаним договором позики № 20/686 від 20.11.09р. в сумі 19423280,40 Євро основного боргу та 66419,60 Євро відсотків на користь кредитора ТОВ «Актив Солар».

Графік надання та повернення коштів за договором позики №20/686 від 20.11.09р. визначався та змінювався на підставі додаткових угод до договору. Відповідно до пункту 5.2 договору позики, позичальник зобов'язався повернути позикодавцю суму позики та відсотків відповідно до графіку надання та повернення грошових коштів, згідно додатку до договору.

Відповідно до додаткової угоди №13 від 01.02.13р. сторони досягли згоди щодо внесення наступних змін, а саме до пункту 5.2. та доповнили пунктом 9.3 договір:

Відповідно до пункту 5.2 договору позики № 20/686 від 20.11.09р. позичальник зобов'язався повернути позикодавцю суму позики та відсотків до 31.12.16р. Позичальник має право здійснювати погашення та використання суми позики частинами або всієї сум в будь-якій час, починаючи з дати надходження позики на поточний рахунок позичальника, а також достроково повернути всю суму позики та сплатити відсотки за користування нею.

Пунктом 9.3 договору позики сторони передбачили право позикодавця на односторонню вимогу достроково повернути повну суму позики та сплати відсотків за користування нею, порядок та підстави такої вимоги, а також, обов'язок позичальника виконати ці вимоги.

Як вбачається з матеріалів справи, Товариство з обмеженою відповідальністю «Актив Солар», на підставі пункту 9.1-9.3 договору позики, 17.12.14р. звернулося до позичальника з письмовою вимогою про дострокове повернення позики та відсотків за період з 14.01.10р. по 01.12.14р. в сумі 92576719,60 Євро основної боргу та 12168674,76 Євро відсотків за позикою.

Задовольняючи грошові вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» на загальну суму 3 162 703 714,92 грн., апеляційний суд виходить з наступного.

Відповідно до п. 1, 3, 6 ст. 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», конкурсні кредитори за вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство, зобов'язані подати до господарського суду письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують.

Заяви з вимогами конкурсних кредиторів або забезпечених кредиторів, у тому числі щодо яких є заперечення боржника чи інших кредиторів, розглядаються господарським судом у попередньому судовому засіданні. За наслідками розгляду зазначених заяв господарський суд ухвалою визнає чи відхиляє (повністю або частково) вимоги таких кредиторів.

В процедурі банкрутства при розгляді заяв з грошовими вимогами до боржника господарський суд не вирішує спір по суті, а лише визнає або відхиляє частково чи повністю наявність грошових вимог кредитора.

На підставі вищезазначеного, судом апеляційної інстанції встановлено, що між кредитором Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» та боржником ПАТ «Завод напівпровідників» виникли правовідносини позики, які врегульовані приписами статей 1046-1053 Цивільного кодексу України.

Як вбачається з матеріалів справи, на підтвердження суми грошових вимог, які були фактично передані боржникові, кредитором надано первинні документи – договори позики із додатками до них, та угодами про внесення змін та доповнень до них, розрахунки заборгованості, виписки з рахунків позичальника, докази отримання сум позики боржником. Судом апеляційної інстанції встановлено, що всі платіжні документи міжнародних переказів містять призначення платежу з посиланням на здійснення перерахування грошових коштів на рахунки боржника за конкретними договорами позики.

Кредитором з приводу повернення позики у строк та в порядку, встановленому договором, підтверджено пред'явлення відповідних письмових вимог до боржника. З урахуванням зазначеного, суд першої інстанції дійшов правильного висновку щодо обґрунтованості вимог даного кредитора – ТОВ «Актив Солар», оскільки й наявність суми боргу, й обов'язок позичальника повернути позику з відсотками, й строки виникнення відповідних зобов'язань підтверджені доказами, що містяться в матеріалах справи та досліджені судом, є встановленими та доведеними, що дозволяє віднести заявлені суми грошових вимог, які виникли на підставі вказаних договорів позики до конкурсних у розумінні ст. 1, 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Що стосується заперечень розпорядника майна арбітражного керуючого Кириченко Є.О. щодо недійсності договорів позики, на підставі яких виник борг в розмірі 3 162 703 714,92 грн., суд апеляційної інстанції виходить з наступних підстав.

Апеляційна скарга арбітражного керуючого Кириченко Є.О. мотивована недійсністю правочинів позики, на підставі яких виникли кредиторські грошові вимоги ТОВ «Актив Солар» до боржника та порушенням норм ч. 2 ст. 70, ч. 1 ст. 71 Закону України «Про акціонерні товариства», ч. 3 ст. 5 Закону України «Про фінансові послуги та

державне регулювання ринків фінансових послуг», пунктів 1.1, 1.3 Ліцензійних умов та ч. 1 ст. 203, 228 Цивільного кодексу України.

Згідно зі ст. 204 Цивільного кодексу України в Україні діє презумпція правомірності правочину, яка полягає у тому, що правочин є правомірним, якщо його недійсність прямо не встановлена законом або якщо він не визнаний судом недійсним.

Як встановлено судом апеляційної інстанції, правочини за участю кредитора - Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» та боржника ПАТ «Завод напівпровідників», на підставі яких вказаний кредитор набув прав конкурсного кредитора боржника, не визнавались недійсними в установленому чинним законодавством порядку.

Як вже зазначалось судом апеляційної інстанції, суд здійснює розгляд справи про банкрутство, а не вирішує спір по суті, тому позбавлений права визнавати правочини недійсними у справі про банкрутство.

Обов'язковими умовами для звернення конкурсного кредитора з вимогами до боржника є наявність у нього, по-перше, підтверджених належними документами розміру саме грошових вимог та підстав їх виникнення, а по-друге, доведеність факту того, що ці грошові вимоги виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство. Саме ці обставини є предметом дослідження господарським судом під час розгляду у попередньому засіданні заяв кредиторів з вимогами до боржника, результатом якого є, у разі їх доведеності, визнання судом кредитора конкурсним і внесення його вимог до реєстру кредиторів.

В межах провадження справи про банкрутство, суд, встановлюючи грошові вимоги кредиторів, виходить із дійсності правочину до визнання в установленому законом порядку його недійсним.

Наведені заявником апеляційної скарги арбітражним керуючим Кириченко Є.О. порушення норм закону та підстави недійсності правочинів, на підставі яких виникли грошові вимоги зазначеного кредитора до боржника, підлягають розгляду по суті та доведенню в окремих позовних провадженнях.

Положення статті 22 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» надають повноваження розпоряднику майна на подання до господарського суду позову щодо визнання недійсними правочинів (договорів), укладених боржником з порушенням порядку, встановленого цим Законом.

У зв'язку з чим, доводи, викладені в апеляційній скарзі про те, що при затвердженні вимог кредиторів боржника судом першої інстанції не була досліджена належним чином дійсність вимог кредитора ТОВ «Актив Солар», які включені до реєстру вимог кредиторів, є необґрунтованими.

На підставі встановлених вище обставин справи та наданих до справи доказів, суд апеляційної інстанції дійшов висновку, що заявлені ТОВ «Актив Солар» грошові вимоги до боржника є обґрунтованими та доведеними належними доказами. Приймаючи відповідне рішення суд першої інстанції також виходив з дійсності зазначених правочинів позики, доведеності заявлених вимог, з врахуванням позиції боржника, розпорядника майна з цього приводу.

Грошові вимоги кредитора ТОВ «Актив Солар» підтверджується матеріалами справи та не спростовані під час апеляційного провадження їх наявність.

Будь-якого судового рішення стосовно недійсності договорів позики чи відсутності грошового боргу боржника перед кредитором ТОВ «Актив Солар», апелянтом не надано. Інші докази, які мають істотне значення для справи про банкрутство ПАТ «Завод напівпровідників», які впливають на розмір грошових вимог кредитора – ТОВ «Актив Солар» та визначення черговості їх задоволення, також відсутні в матеріалах справи та суду першої та апеляційної інстанцій не надавались.

Що стосується заперечень розпорядника майна Кириченко Є.О. за апеляційними вимогами про надання позики з метою фінансування інвестиційних проектів, а саме купівлі пакету акцій ПАТ «Завод напівпровідників», що унеможливило повернення таких інвестицій та визнання цих вимог конкурсними в розумінні Закону України Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Доказів того, що інвестування в купівлю цінних паперів та виконання договору купівлі-продажу пакету акцій здійснювалося саме за рахунок грошових коштів, які були отримані за договорами позики суду не представлено та матеріалами справи не доведено.

Заявник апеляційної скарги не довів, що грошове зобов'язання, яке виникло із договорів позики, укладених між ТОВ «Актив Солар» та ПАТ «Завод напівпровідників», є зобов'язаннями перед засновниками (учасниками) боржника, що виникли із такої участі і не входять до складу грошових зобов'язань у справі про банкрутство.

Зазначені обставини, а саме порядок та механізм виконання договору купівлі-продажу пакету акцій, який є предметом внесення інвестицій чи виконання інвестиційних проектів, повинні бути предметом окремого судового провадження, в тому числі із застосуванням експертних установ тощо, а ні в процедурі банкрутства боржника, предметом якого не є вирішення спору по суті.

Вказані обставини не можна вважати встановленими лише на підставі листа Голови Фонду державного майна України від 11.09.15р. № 10-23-16201, до того ж, ці докази не були надані суду першої інстанції та судом не досліджувались та не можуть бути прийняті до розгляду апеляційним судом, оскільки в силу статті 101 Господарського процесуального кодексу України додаткові докази приймаються судом, якщо заявник обґрунтував неможливість їх подання суду першої інстанції з причин, що не залежали від нього.

Тобто, апеляційний суд вважає, що такий висновок зроблений розпорядником майна Кириченко Є.О. на припущеннях та не підтверджується доказами, які містяться в матеріалах справи.

Що стосується заявленого клопотання розпорядником майна Кириченко Є.О. про призначення судової економічної експертизи з питань підтвердження правонаступництва ТОВ «Актив Солар» по договору купівлі-продажу пакету акцій ВАТ «Заводу напівпровідників», визначення розміру внесених ТОВ «Актив Солар» інвестицій по договору купівлі-продажу пакету акцій ВАТ «Заводу напівпровідників», та з питань дослідження та підтвердження розміру заборгованості ТОВ «Актив Солар» за договорами позики, то суд апеляційної інстанції відмовляє в призначенні такої експертизи з урахуванням наступного.

Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування. Письмовими доказами є документи і матеріали, які містять дані про обставини, що мають значення для правильного вирішення спору (ст. ст. 33, 34, 36 ГПК України).

Статтею 42 ГПК України визначено, що висновок судового експерта для господарського суду не є обов'язковим і оцінюється господарським судом за правилами, встановленими ст. 43 цього Кодексу, згідно з якою господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом.

Згідно зі ст.4-1 ГПК України господарські суди розглядають справи про банкрутство у порядку провадження, передбаченому цим Кодексом, з урахуванням особливостей, встановлених Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"

Відповідно до системного аналізу положень статті 25 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" завдання господарського суду у попередньому засіданні полягає у визнанні наявності у кредитора грошових вимог до боржника, які підтверджені належними та допустимими доказами, а не у вирішенні майнового спору по суті.

Строки проведення попереднього засідання господарським судом обмежені двома трьома місяцями після проведення підготовчого засідання суду.

При цьому, процедура розпорядження майном боржника, також обмежена строком на сто п'ятнадцять днів і може бути продовжена судом за вмотивованим клопотанням розпорядника майна, комітету кредиторів або боржника не більш ніж на два місяця у відповідності до пункту 2 статті 22 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом". Обов'язки розпорядника майна в процедурі розпорядження майном боржника визначені пунктом 3 цієї статті, проте, до компетенції розпорядника майна не входить проведення за власною ініціативою економічних експертиз з питань всієї господарської діяльності боржника, а лише розгляд грошових вимог до боржника, які надійшли в установленому порядку.

Враховуючи обмеженість строку процедури розпорядження майном, необхідність оперативного реагування господарським судом на недопущення порушення прав кредиторів та збереження майна боржника, суд апеляційної інстанції вважає, що відсутня необхідність в призначенні судової економічної експертизи для визначення суми заборгованості за договорами позики, про які ставить питання розпорядник майна в своєму клопотанні, оскільки для її визначення достатньо арифметичних знань та правової оцінки правовідносин, що склалися між сторонами на умовах договорів позики. Судова ж експертиза призначається згідно із ч. 1 ст. 41 ГПК України для роз'яснення питань, що виникають при вирішенні господарського спору і потребують спеціальних знань.

Питання, які ставляться розпорядником майна, а саме щодо правонаступництва ТОВ «Актив Солар», виконання інвестиційних зобов'язань ТОВ «Актив Солар» за приватизаційними вимогами, співвідношення перерахованих грошових коштів ТОВ «Актив Солар» за договорами позики в межах виконання інвестицій, у будь-якому разі не обмежується лише встановленням розміру заборгованості боржника перед кредитором на підставі поданих доказів, а потребує детального дослідження здійснення господарських операцій не тільки сторонами договорів, а й інших осіб, залучення третіх осіб, витребування доказів та пояснень в інших учасників господарського спору, як це передбачено положеннями Господарського процесуального кодексу України, що не входить до компетенції господарського суду при розгляді кредиторських вимог в межах справи про банкрутство. Слід зазначити, що у процедурі банкрутства при розгляді заяв з грошовими вимогами до боржника, господарський суд обмежений колом учасників, строками та діями цих учасників в провадженні у справі про банкрутство, що передбачено ст. 1 спеціального Закону.

Призначення судом судової експертизи для роз'яснення питань, вирішення яких чинним законодавством не відносяться до компетенції по-перше, розпорядника майна, по-друге, суду, який розглядає справу про банкрутство, та зупинення на цій підставі провадження у справі про банкрутство, порушує вимоги статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року щодо розгляду справи впродовж розумного строку та спрямоване на затягування судового процесу в справі про банкрутство.

Також, не погоджуючись з прийнятою ухвалою господарського суду Запорізької області від 30.07.15р у даній справі в частині визнання грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» в розмірі 169 930 840,43 грн., розпорядник

майна арбітражний керуючий Кириченко Є.О. просить скасувати ухвали в цій частині, посилаючись на бездоговірний характер спірної кредиторської заборгованості та відсутність підстав вважати таку заборгованість такою, що виникла, у зв'язку із виконанням договору поставки від 23.12.09р. № ЗП-23/1209/143.

Розглянувши заяву про грошові вимоги до боржника від 03.02.15р., яка була надана кредитором –Товариством з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» та перевіривши наявні документи на підтвердження грошових вимог, колегія суддів дійшла висновку про відсутність підстав для задоволення в цій частині апеляційної скарги виходячи з наступного.

Судом встановлено, що боржником, як постачальником, та кредитором Товариством з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ», як покупцем, був укладений договір поставки від 23.12.09р. № ЗП-23/1209/143, відповідно до якого постачальник зобов'язується передати у власність покупця кремній полікристалічний в об'ємі 67,8 тон, на загальну суму 99983304 грн., а покупець – прийняти та оплатити цей товар на умовах передплати в розмірі 45% від вартості товару, що складає 54563032 грн. до 31.12.09р., а решту 55% - по факту виставлення рахунку. В подальшому додатковими угодами № 1 від 11.12.13р., № 2 від 24.02.14р., № 3 від 30.05.14р. змінювались специфікації товари щодо кількості, вартості товару, об'єму поставки, та строків поставки та умови передоплати на 100%. Остаточо, сторонами узгоджено специфікацію № 2 від 24.02.14р., відповідно до якої обумовлено кількість товару – 85,15 тн., строк поставки – до 31.07.14р., вартість 1 тонни – 1769616 грн., та загальну вартість поставки 150678696,17 грн.; за умовами оплати – покупець здійснює передплату в розмірі 100% відвантаженої партії до 31.12.09р., що складає 150678696,17 грн.

Підстави виникнення та заявлення грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» сумі 150678696,17 – основний борг підтверджені доданими до заяви копіями первинних платіжних документів, а саме: платіжні доручення (арк. справи 86-106 том 9), які свідчать про здійснення попередньої оплати за кремній полікристалічний згідно договору поставки від 23.12.09р. № ЗП-23/1209/143, на загальну суму 278187695,77 грн. за період з 24.12.09р. по 17.12.10р. Судом встановлено, що в подальшому відповідними платіжними дорученнями (арк. справи 107-115 том 9) ВАТ «Завод напівпровідників» було повернуто частково передплату, згідно того ж договору та на підставі листів на загальну суму 127510000 грн. за період з 05.03.10р. по 10.11.10р. У зв'язку з цим, розмір передплати, який обліковувався у Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ», на який боржник повинен був поставити товар, склав суму 150678696,17 грн.

За матеріалами справи встановлено, що згідно акту приймання-передачі товару № 1 від 26.12.13р. на користь покупця ТОВ «СІ-ІНВЕСТ», боржником було поставлено кремній кристалічний в кількості 85,02 тонни. Проте, у зв'язку з виявленими дефектами та приймання продукції за якістю, 09.01.14р. був складений двосторонній акт про виявлені недоліки продукції та 20.02.14р. за актом № 2 та накладною від 20.02.14р. був повністю повернутий постачальнику з метою усунення недоліків. Як було вищевстановлено, в обумовлений специфікацією № 2, строк до 31.07.14р., продукція не була фактично поставлена, у зв'язку з чим, 02.09.14р. кредитор ТОВ «СІ-ІНВЕСТ» звернувся до боржника з письмовою претензією-вимогою про повернення суми передплати за договором в розмірі 150678696,17 грн. на підставі ч. 2 ст. 693 ЦК України.

Актом звіряння розрахунків сторони підтвердили кінцеве сальдо 150678696,17 грн. на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ».

Таким чином, грошові вимоги кредитора ТОВ «СІ-ІНВЕСТ» на суму 150678696,17 грн. підтверджені належними доказами, та обґрунтовано включені до реєстру вимог кредиторів. Доводи апеляційної скарги з цього приводу спростовані матеріалами справи

та не підтверджено позадоговірний характер відносин, оскільки як було вище встановлено, здійснення передоплати, повернення продукції виконувалося саме на підставі договору поставки від 23.12.09р. № ЗП-23/1209/143.

Перевіривши розрахунки індексу інфляції та 3 % річних, суд апеляційної інстанції виходить з того, що вимога боржником була отримана 02.09.14р., проте, кредитор нараховує індекс інфляції та 3% річних за період починаючи з 01.08.14р., а ні з вересня 2014 року, оскільки як вказувалось, право вимоги грошових коштів у ТОВ «СІ-ІНВЕСТ» в силу ст. 693 Цивільного кодексу України виникло у вересня 2014 року. У зв'язку з чим, за серпень місяць сума 3% річних та індексу інфляції підлягає перерахунку апеляційним судом та становить, відповідно за період з 02.09.14р. по 31.12.14 р.:

- індекс інфляції – 15963167,88 грн.;

- 3% річних - 1486343.30 грн.

У зв'язку вище встановленим, кредиторські вимоги ТОВ «СІ-ІНВЕСТ» підлягають задоволенню частково в розмірі 168128207,35 грн., а оскаржувана ухвала господарського суду зміні в частині визначення суми кредиторських вимог ТОВ «СІ-ІНВЕСТ» в розмірі 168128207,35 грн., замість визначеної суми 169929622,43 грн.

Перевіривши доводи арбітражного керуючого Кириченко Є.О. щодо неправомірності включення суми грошових вимог ПАТ «Державний експортно-імпорتنний банк України» в розмірі 5 146 466 545,02грн., які забезпечені заставою майна боржника, колегія суддів апеляційної інстанції вважає їх не обґрунтованими з огляду на наступне.

В матеріалах справи є заяви АТ «Укресімбанк» з грошовими вимогами у справі про банкрутство ПрАТ «Завод напівпровідників» від 04.02.2015р. № 010-05/729 (арк. справи 1-12 том 15), в якій банк просить суд визнати вимоги у сумі 5 146 466 545,02 грн., з яких пеня становить – 79 644 558,46 грн., окремо внести до реєстру вимог кредиторів грошові вимоги Публічного акціонерного товариства «Державний експортно-імпорتنний банк України» як такі, що забезпечені заставою/іпотекою майна боржника та окремо внести до реєстру відомості про майно боржника, яке є предметом застави/іпотеки за договорами застави/договорами іпотеки, укладених між банком та боржником.

Вимоги Публічного акціонерного товариства «Державний експортно-імпорتنний банк України» обґрунтовані наступним:

Між АТ «Укресімбанк» та ПрАТ «Завод напівпровідників» укладено Генеральну кредитну угоду № 151109N2 від 03.03.2009 із змінами та доповненнями, яка регулює загальні засади співпраці між Банком та Позичальником щодо фінансування довгострокової програми по розвитку діяльності Позичальника. В рамках зазначеної Генеральної угоди між АТ «Укресімбанк» та ПрАТ «Завод напівпровідників» було укладено ряд кредитних договорів:

- № 151109K19 від 03.06.2009 із змінами та доповненнями, за умовами якого позичальнику надано кредит в розмірі 8 000 000,00 євро та 1 027 568,92 доларів США, з кінцевих строком погашення кредиту – 01.03.2017р., зі сплатою процентів та комісії за управління кредитною лінією в розміру та порядку встановленому цим договором;

- № 151109K27 від 17.07.2009 із змінами та доповненнями, за яким боржником отримав кредит у розмірі 175 638 793,45 доларів США та 72 656 743,25 євро з кінцевим терміном погашення кредиту – 01.03.2017р. зі сплатою процентів та комісії за управління кредитною лінією в розміру та порядку встановленому цим договором;

- № 151109K38 від 06.11.2009 із змінами та доповненнями, за яким боржником отримав кредит у розмірі 2 213 941,62 євро з кінцевим терміном погашення кредиту – 20.03.2014р. зі сплатою процентів та комісії за управління кредитною лінією в розміру та

порядку встановленому цим договором;

- № 151109K39 від 22.12.2009 із змінами та доповненнями, за яким боржником отримав кредит у розмірі 3 701 552,19 євро з кінцевим терміном погашення кредиту – 20.03.2016р. зі сплатою процентів та комісії за управління кредитною лінією в розміру та порядку встановленому цим договором;

- № 151110K2 від 16.02.2010 із змінами та доповненнями, за яким боржником отримав кредит у розмірі 5 522 026,00 євро з кінцевим терміном погашення кредиту – 20.03.2016р. зі сплатою процентів та комісії за управління кредитною лінією в розміру та порядку встановленому цим договором;

- № 151110K3 від 03.03.2010 із змінами та доповненнями, за яким боржником отримав кредит у розмірі 471 834,24 євро з кінцевим терміном погашення кредиту – 20.09.2015р. зі сплатою процентів та комісії за управління кредитною лінією в розміру та порядку встановленому цим договором;

- № 151110K11 від 21.04.2010 із змінами та доповненнями, за яким боржником отримав кредит у розмірі 2213 941,624 234 245,00 євро з кінцевим терміном погашення кредиту – 20.05.2016р. зі сплатою процентів та комісії за управління кредитною лінією в розміру та порядку встановленому цим договором.

АТ «Укрексімбанк» до заяви з кредиторськими вимогами додані докази надання кредитних коштів, а саме: виписки з банківських рахунків (арк. справи 134-145 том 17).

Відповідно до ч. 1 ст. 546 Цивільного кодексу України виконання зобов'язання може забезпечуватися неустойкою, порукою, гарантією, заставою, притриманням, завдатком.

Застава виникає на підставі договору, закону або рішення суду (ч. 1 ст. 574 ЦК України).

Іпотекою є застава нерухомого майна, що залишається у володінні заставодавця або третьої особи.

В забезпечення виконання зобов'язань за Генеральною кредитною угодою №151109N2 від 03.03.2009 між Банком та Позичальником було укладено наступні договори:

- іпотечний договір № 151112Z60 від 29.08.2012, зі змінами та доповненнями, предметом цього договору є нерухоме майно загальною заставною вартістю 169 098 900,00грн. Договір нотаріально посвідчений;

- договір застави № 151109Z35 від 18.03.2009, зі змінами та доповненнями, предметом якого є рухоме майно загальною заставною вартістю 26 378 684,00грн.; договір нотаріально посвідчений;

- іпотечний договір № 151109Z29 від 13.03.2009, зі змінами та доповненнями, предметом цього договору є нерухоме майно, що розташоване за адресою: м. Запоріжжя, вул. Теплична, 16, загальною заставною вартістю 409 563 691,00грн. Договір нотаріально посвідчений;

- договір застави № 151110Z88 від 26.04.2010, зі змінами та доповненнями, предметом якого є обладнання, що знаходиться за адресою: м. Запоріжжя, вул. Теплична, 16, загальною заставною вартістю 77 841 750,64грн. договір нотаріально посвідчений;

- договір застави № 151110Z23 від 22.01.2010, зі змінами та доповненнями, предметом якого є майнові права за Договором генпідряду від 23.02.09 №1/67, загальною заставною вартістю 230 782 429,00грн.;

- договір застави № 151109Z73 від 10.06.2009, зі змінами та доповненнями, предметом якого є майнові права за угодами, зазначеним в Договорі застави №151109Z73, загальною заставною вартістю 135 234 611,1 євро;

- договір застави № 151110Z39 від 31.03.2009, зі змінами та доповненнями, предметом якого є продукція майбутніх періодів боржника, що буде виготовлена за період

з 2012 по 2018 роки, загальною заставною вартістю 9 400 000 000,00 грн.;

- договір застави № 151110Z125 від 30.07.2010, зі змінами та доповненнями, предметом застави є майнові права, в тому числі ті, що виникають в майбутньому, за контрактами зазначеними в договорі застави № 151110Z125, загальною заставною вартістю 211 802 324,77грн.;

- договір застави № 151110Z126 від 17.09.2010, зі змінами та доповненнями, предметом застави є майнові права, в тому числі ті, що виникають в майбутньому, за контрактами зазначеними в договорі застави № 151110Z126, загальною заставною вартістю 1 270 897,00 доларів США;

- договір застави № 151114Z41 від 15.07.2014р. укладено в забезпечення виконання кредитного договору № 151109K38 від 06.11.2009. Предметом застави за цим договором є обладнання для вирощування монокристалічного кремнію, загальною заставною вартістю 8 048 390,00грн.

Оскільки ПрАТ «Завод напівпровідників» не виконувало належним чином зобов'язання щодо повернення отриманих кредитних коштів за вказаними вище кредитними договорами, АТ «Укрексімбанк» стягнуло заборгованість у судовому порядку, що підтверджується рішення господарського суду міста Києва від 23.12.2014р. у справі 910/12968/14, яке наявне у матеріалах справи (арк. справи ,155-163 том 17). Як встановлено господарським судом, рішення у справі № 910/12968/14 залишено без змін судами вищих інстанцій.

З огляду на приписи ст. 1, 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», при зверненні з заявою з грошовими вимогами АТ «Укрексімбанк» просив визнати заборгованість з основного боргу, за відсотками за користування кредитом, пені, 3% річних та інфляційних витрат, які нараховані згідно умов договорів та приписів ст. 625 Цивільного кодексу України станом після прийняття рішення від 23.12.2014р. у справі 910/12968/14 і до порушення провадження у справі про банкрутство. Апеляційний суд погоджується з висновками господарського суду щодо правильності здійсненого розрахунку заявлених кредиторських вимог на суму 5 066 821 986,56грн., які підлягають задоволенню та є забезпеченими у повному обсязі, що задовольняються у позачерговому порядку. Вимоги Публічного акціонерного товариства «Державний експортно-імпорتنний банк України» щодо заявленої пені у розмірі 79 644 558,46 грн. також підлягають задоволенню та підлягають включенню у шосту чергу.

Щодо доводів апеляційної скарги розпорядника майна боржника Кириченко Є.О. з приводу відсутності у банку забезпечених кредиторських вимог реальними об'єктами майна боржника на всю суму боргу 5066821986,56 грн. з позачерговим задоволенням, а лише в межах суми 701647540,64 грн., які забезпечені нерухомим майном та обладнанням, то суд апеляційної інстанції виходить наступних підстав.

Внаслідок невиконання позичальником своїх зобов'язань ПАТ «Укрексімбанк» України» набув право звернення на заставне майно що належить боржникові, як заставодавцю на підставі ст. 589 Цивільного кодексу України та статті 5 Закону України «Про іпотеку». При цьому, частиною 2 ст. 589 Цивільного кодексу України передбачено, що за рахунок предмета застави, заставодержатель має право задовольнити в повному обсязі свою вимогу, що визначена на момент фактичного задоволення, включаючи сплату процентів, неустойки, відшкодування збитків, завданих порушенням зобов'язання, необхідних витрат на утримання заставленого майна, а також витрат, понесених у зв'язку із пред'явленням вимоги, якщо інше не встановлено договором.

Як видно із оскаржуваної ухвали, окремо до реєстру вимог кредиторів було включена вимоги в розмірі 5066821986,56 грн., які є оціночною вартістю майна переданого боржником в іпотеку та заставу, узгодженою в договорі. Реальна вартість майна, в межах якої боржник буде відповідати перед кредитором, не встановлюється на

час затвердження реєстру вимог, але буде визначена на момент фактичного задоволення відповідно до статті 589 Цивільного кодексу України. Враховуючи, що зазначене майно, що знаходиться в іпотеці та заставі, підлягає експертній об'єктивній оцінці, фактичній реалізації із спрямуванням отриманих від реалізації коштів на повне задоволення вимог іпотеко держателя та заставодержателя, та ці міри будуть здійснюватися під час дії процедур у справі про банкрутство, з урахуванням безспірного розміру грошових вимог кредитора, але на теперішній час – на момент затвердження реєстру вимог кредиторів не передбачається можливим всебічно та об'єктивно встановити фактичну адекватну вартість заставного майна та його стан та фактичну наявність, то апеляційний суд вважає доводи апеляційної скарги в цій частині залишаються без задоволення та такими, що не ґрунтуються на вимогах закону.

Таким чином, суд першої інстанції правомірно вніс вимоги кредитора ПАТ «Укресімбанк» в загальному в розмірі 5 066 821 986,56грн. з позачерговим задоволенням до реєстру вимог кредиторів в оскаржуваній ухвалі суду.

Стосовно доводів апеляційної скарги Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників податків у м. Запоріжжі Межрегіонального головного управління ДФС щодо скасування ухвали господарського суду Запорізької області від 30.07.2015р. в частині невизнання її кредиторських вимог в сумі 36 446 620,25грн., апеляційний суд вважає необґрунтованими з огляду на наступне.

З заяви про визнання кредиторських вимог податкової інспекції вбачається про заявлення вимог до ПрАТ “Завод напівпровідників” на суму – 36 446 620,25 грн., що складаються з податкових зобов'язань з податку на додатну вартість, а саме штрафних санкцій, у розмірі – 3 629 132,25 грн. та нарахувань за порушення термінів розрахунків у сфері зовнішньоекономічної діяльності – 32 817 488 грн.

Відповідно до п. 54.5. ст. 54 Податкового кодексу України якщо згідно з нормами цієї статті сума грошового зобов'язання розраховується контролюючим органом, платник податків не несе відповідальності за своєчасність, достовірність і повноту нарахування такої суми, проте несе відповідальність за своєчасне та повне погашення нарахованого узгодженого грошового зобов'язання і має право оскаржити зазначену суму в порядку, встановленому цим Кодексом.

За вимогами п. 56.1. ст. 56 Податкового кодексу України рішення, прийняті контролюючим органом, можуть бути оскаржені в адміністративному або судовому порядку.

В обґрунтування заявлених вимог податкова інспекція послалась на наявність заборгованості у боржника, що виникла внаслідок проведених податковим органом перевірок та винесених на їх підставі актів, податкових повідомлень-рішень (ППР), а саме: ППР від 25.06.2013р. №0000522600; ППР від 25.03.2013р. №0000172600, ППР від 23.11.2012р. №0000750026, ППР від 14.03.2013р. №0000122620, ППР від 15.05.2013р. №0000322620, ППР від 26.07.2011р. №0001140808, ППР від 13.09.2011р. №0001410808, ППР від 11.10.2011р. №0001500808, ППР від 13.08.2012р. №0000380026, ППР від 14.02.2012р. №0000240808, ППР від 10.01.2012р. №0000060808, ППР від 14.12.2011р. №0001690808, ППР від 08.11.2011р. №0001580808, ППР №0000724700 від 17.09.2014р. За цими податковими повідомленнями-рішеннями нараховано боржнику штрафні санкції, тобто зобов'язання щодо сплати основного боргу з податку на додану вартість відсутні. Крім того, заявлена сума кредиторських вимог розрахована податковим органом самостійно.

З наявного повідомлення про результати розгляду грошових вимог від 11.06.2015р. № 02-04/13-55 вбачається, що розпорядник майна не визнав розмір заявлених кредиторських вимог у зв'язку з оскарженням податкових повідомлень-рішень у судовому

порядку, оскільки заявлені суми є неузгодженими сторонами. Такої ж позиції дотримується й боржник, викладеної у повідомленні про розгляд заяв кредиторів з вимогами до боржника від 14.05.2015р. № 285 (арк. справи 135-151 том 19).

Згідно п. 56.18 ст. 56 Податкового кодексу України при зверненні платника податків до суду з позовом щодо визнання недійсним рішення контролюючого органу грошове зобов'язання вважається неузгодженим до дня набрання судовим рішенням законної сили.

Матеріалами справи підтверджено факт оскарження боржником – ПрАТ «Завод напівпровідників» до Запорізького окружного адміністративного суду винесених Спеціалізованою державною податковою інспекцією з обслуговування великих платників податків у м. Запоріжжі Межрегіонального головного управління ДФС вище перерахованих податкових повідомлень-рішень (арк. справи 152-232 том 19), тому заявлені грошові вимоги є не узгодженими як на момент звернення до господарського суду з заявою про визнання кредиторських вимог, так й на момент прийняття судом оскаржуваної ухвали, тому є спірними, що унеможливує їх розгляд в межах цієї справи про банкрутство.

Частиною 4 статті 10 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» передбачено, що в межах справи про банкрутство вирішуються усі майнові спори з вимогами до боржника, **за винятком спорів, пов'язаних із визначенням та сплатою (стягненням) грошових зобов'язань (податкового боргу), визначених відповідно до Податкового кодексу України**, а також справ у спорах про визнання недійсними правочинів (договорів), якщо з відповідним позовом звертається на виконання своїх повноважень контролюючий орган, визначений Податковим кодексом України.

З огляду на викладене, доводи апелянта щодо неправомірності відхилення господарським судом його кредиторських вимог є не безпідставними, оскільки суперечать диспозиції п. 56.18 ст. 56 Податкового кодексу України та ч. 4 ст. 10 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Як вірно зазначено місцевим господарським судом після розгляду в порядку адміністративного судочинства щодо узгодженості податкових повідомлень-рішень, заявник не позбавлений можливості звернутись до господарського суду з заявою в порядку, передбаченого розділом XIII Господарського процесуального кодексу України, про перегляд ухвали господарського суду Запорізької області від 30.07.2015р. у справі № 908/6036/14.

Колегія суддів апеляційної інстанції вважає недоцільним посилення податкової інспекції про необхідність застосування вказівок Верховного Суду України, викладених у постанові від 21.04.2015р. у справі № 21-91a15 під час розгляду справи про банкрутство №908/6036/14, по-перше, правовідносини у зазначеній справі регулюються вимогами Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», в редакції яка діяла до 19.01.2013р., та яка встановлює дещо інакші вимоги для пред'явлення вимог конкурсних кредиторів, ніж Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» в редакції закону від 22.12.2011р. N4212-VI; по-друге, у цій постанові Верховним Судом України встановлено факт пропуску органами пенсійного фонду України 30-денного строку від дати публікації оголошення про порушення справи про банкрутство для пред'явлення заяви про визнання кредиторських вимог як конкурсного кредитора.

За таких обставин, колегія суддів апеляційного суду погоджується з висновками господарського суду стосовно відсутності правових підстав для визнання кредиторських вимог Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих

платників податків у м. Запоріжжі Межрегіонального головного управління ДФС у розмірі 36 446 620,25грн., тому правомірно були відхилені судом.

Щодо доводів апеляційної скарги Товариства з обмеженою відповідальністю «АКТИВ СОЛАР» про безпідставність задоволення господарським судом клопотання розпорядника майна про вжиття заходів до забезпечення вимог кредиторів та заборони боржнику без згоди розпорядника майна здійснювати будь-які правочини щодо рухомого та нерухомого майна, Донецький апеляційний господарський суд зазначає наступне.

Як вбачається з матеріалів справи, 12.02.2015р. до господарського суду Запорізької області звернувся з клопотання розпорядник майна ПрАТ «Завод напівпровідників» - арбітражний керуючий Кириченко Є.О. про припинення повноважень керівника боржника - ПрАТ «Завод напівпровідників» та виконавчих органів його управління, тимчасового покладення на розпорядника майна виконання обов'язків керівника боржника та вжиття заходів до забезпечення вимог кредиторів шляхом заборони боржнику укладати без згоди розпорядника майна правочини, про накладення арештів на все рухоме майно боржника.

Клопотання обгрунтоване створенням перешкод керівником боржника та виконавчими органами його управління розпоряднику майна щодо необхідності виконання ним функції та обов'язки відповідно до вимог Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»; ненадання розпоряднику майна бухгалтерської документації, даних проведення інвентаризації, відомостей про розгляд вимог кредиторів; ймовірність відчуження майна боржника, що на його думку, потребує вжиття заходів для забезпечення його збереження, зазначивши про списання боржником основних засобів виробництва на суму - 1,6 млрд. грн., надання фінансової допомоги стороннім юридичним особам, продаж металобрухту за цінами нижчими від ринкових, передачу майна боржника сторонній юридичній особі без оплати, здійснення продажу майна без додержання порядку, встановленого Законом про банкрутство, невиконання вимог щодо проведення інвентаризації на підприємстві.

До вказаного клопотання розпорядником майна додані копії листів, адресовані боржнику, про витребування необхідної інформації для необхідності здійснення ним повноважень розпорядника майна у справі про банкрутство № 908/6036/14 (арк. справи 165-180 том 18).

Відповідно до ч. 1 ст. 18 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» господарський суд має право за клопотанням сторін або учасників справи про банкрутство чи за своєю ініціативою вжити заходів до забезпечення вимог кредиторів. Господарський суд за клопотанням розпорядника майна, кредиторів або з власної ініціативи може заборонити боржнику укладати без згоди арбітражного керуючого (розпорядника майна) правочини (договори), а також зобов'язати боржника передати цінні папери, майно, інші цінності на зберігання третім особам, вчинити чи утриматися від вчинення певних дій або вжити інших заходів для збереження майна боржника (у тому числі шляхом позбавлення боржника права розпорядження його нерухомим майном без згоди розпорядника майна або суду, який розглядає справу про банкрутство; накладення арешту на конкретне рухоме майно боржника), про що виноситься ухвала.

Розпорядження майном - це система заходів щодо нагляду та контролю за управлінням і розпорядженням майном боржника з метою забезпечення збереження, ефективного використання майнових активів боржника, проведення аналізу його фінансового становища, а також визначення наступної оптимальної процедури (санації, мирової угоди чи ліквідації) для задоволення в повному обсязі або частково вимог кредиторів (ч. 1 ст. 22 вказаного Закону).

Згідно листа розпорядника майна Кириченка Є.О. від 12.01.2015р. № 02-04/03, який отриманий боржником 16.01.2015р. вх. № 9, розпорядником майна витребувано бухгалтерську документацію та первинні фінансово-господарські документи за останні 3 роки для проведення аналізу фінансово-господарської діяльності боржника. Проте, листом від 28.01.2015р. № 02-04/02-13 розпорядник просить керівника ПрАТ «Завод напівпровідників» повідомити причини ненадання документів за 2014 рік, цей лист отриманий боржником 02.02.2015р. (арк. справи 176-177 том 18).

Крім того, з листа розпорядника майна від 28.01.2015р. № 02-04/02-11 вбачається, що при проведенні 27.01.2015р. інвентаризації майна ПрАТ «Завод напівпровідників» в присутності арбітражного керуючого Кириченка Є.О. знаходились фрагменти металевої труби з чорного металу, частина яких знаходилась у кузові вантажного автомобіля, та за поясненнями членів інвентаризаційної комісії фрагмент цієї труби є результатом проведення демонтажу заводських комунікацій, що не придатні до експлуатації та не підлягають відновленню. У зв'язку з чим та з урахуванням вимог ст. 22 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» розпорядник майна просить керівництво боржника надати пояснення щодо відчуження будь-якого майна з моменту порушення справи про банкрутство (06.01.2015р.).

Як вбачається з матеріалів справи, 06.01.2015р. господарським судом Запорізької області порушено справу про банкрутство Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників», введено процедуру розпорядження майном; призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Кириченка Є.О.; зобов'язано розпорядника майна боржника у строк до 12.02.2015р. надати суду відомості про результати розгляду вимог кредиторів; скласти реєстр вимог кредиторів та подати його на затвердження суду; провести інвентаризацію майна боржника, документальні докази її проведення надати суду.

Частиною 5 статті 22 вказаного Закону передбачено, що розпорядник майна зобов'язаний:

- розглядати заяви кредиторів про грошові вимоги до боржника, які надійшли в установленому цим Законом порядку;
- вести реєстр вимог кредиторів;
- повідомляти кредиторів про результати розгляду їхніх вимог;
- вживати заходів для захисту майна боржника;
- аналізувати фінансово-господарську діяльність, інвестиційне становище боржника та його становище на ринках;
- виявляти (за наявності) ознаки фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства;
- не пізніше двох місяців від дня порушення провадження у справі про банкрутство разом з боржником організувати та забезпечити проведення інвентаризації майна боржника та визначити його вартість;
- виконувати інші повноваження, що передбачені цим Законом.

Вказаним Законом скорочений строк проведення процедури розпорядження майном боржника до 150 днів та враховуючи встановлений господарським судом в ухвалі від 06.01.2015р. строк надання розпорядником майна документів стосовно діяльності боржника та розгляду кредиторських вимог та необхідністю складення реєстру вимог кредиторів, та наявні документи у цій справі свідчать, що керівні органи Приватного акціонерного товариства «Завод напівпровідників» не достатнім чином сприяли виконанню розпорядником майна, покладених на нього повноважень згідно приписів ст.22 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Отже, при здійсненні повноважень розпорядника майна у справі № 908/6036/14 арбітражний керуючий Кириченко Є.О. направляв листи до боржника з метою повного та об'єктивного розгляду кредиторських вимог з урахуванням даних бухгалтерського обліку боржника та правильності їх віднесення до відповідної черги задоволення; захисту майна боржника (його збереження); ефективного використання майнових активів боржника для подальшої оптимізації здійснення ним своєї господарської діяльності.

Посилання апелянта на те, що звертаючись до суду з таким клопотанням, фактично розпорядник майна втручається в діяльність боржника, спростовується вищенаведеним та крім того, розпорядник майна Кириченко Є.О. здійснював повноваження у відповідності до вимог Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

В силу статті 18 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», застосування заходів забезпечення вимог кредиторів є правом суду та здійснюється в інтересах кредиторів. При цьому, застосована до боржника заборона здійснювати будь-які фінансово-господарські операції, укладати будь-які правочини щодо нерухомого та рухомого майна, що належить боржникові, не унеможливають оперативного-господарську діяльність боржника, не має характер повної заборони на здійснення перерахування коштів, передачу майна, укладання угод, необхідних для провадження такої діяльності боржника.

Колегія суддів апеляційного суду зауважує на тому, якщо кредитор або інший учасник справи про банкрутство вважає, що розпорядник майна не належними чином виконує свої повноваження, то його дії можуть бути оскаржені у судовому порядку.

Враховуючи вищенаведене, апеляційна інстанція погоджується з висновками господарського суду щодо можливості задоволення клопотання розпорядника майна про заборону боржнику без згоди розпорядника майна здійснювати будь-які фінансово-господарські операції, укладати будь-які правочини щодо рухомого та нерухомого майна, що належить боржникові. Тому підстави для задоволення апеляційної скарги Товариства з обмеженою відповідальністю «АКТИВ СОЛАР» у суду відсутні.

За таких обставин, не підлягають задоволенню апеляційна скарги Арбітражного керуючого Кириченко Є.О. в частині визнання грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» в розмірі 3 162 703 714,94 грн., Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» в розмірі 169 930 840,43 грн. та Публічного акціонерного товариства «Державний експортно-імпорتنний банк України» до реєстру вимог кредиторів; апеляційна скарга Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі Міжрегіонального головного управління Міндоходів, м.Запоріжжя ухвалу в частині відхилення її грошових вимог та Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» Австрія, м. Відень в частині задоволення клопотання розпорядника майна боржника про вжиття заходів до забезпечення вимог кредиторів та заборони боржнику без згоди розпорядника майна здійснювати будь-які фінансово-господарські операції, укладати будь-які правочини щодо рухомого та нерухомого майна, що належить боржнику. Оскільки оскаржувана ухвала господарського суду Запорізької області від 30.07.2015р. у справі № 908/6036/14 прийнята з дотримання норм матеріального та процесуального права та доводи апелянтів не спростовують висновків суду, тому ухвала господарського суду від 30.07.2015р. в частині її оскарження підлягає залишенню без змін.

Керуючись ст.ст. 99, 101, 102, 103, 105 Господарського процесуального кодексу України, Донецький апеляційний господарський суд, -

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційні скарги Арбітражного керуючого Кириченка Євгена Олександровича, Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі Міжрегіонального головного управління Міндоходів, м. Запоріжжя та Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» Австрія, м. Відень на ухвалу господарського суду Запорізької області від 30.07.2015р. у справі № 908/6036/14, - залишити без задоволення.

Ухвалу господарського суду Запорізької області від 30.07.2015р. у справі № 908/6036/14 про банкрутство в частині визнання грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «Актив Солар» в розмірі 3 162 703 714,94 грн. та Публічного акціонерного товариства «Державний експортно-імпорتنний банк України» до реєстру вимог кредиторів; в частині відхилення вимог Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі Міжрегіонального головного управління Міндоходів, м. Запоріжжя в розмірі 36 446 620,25грн. та в частині задоволення клопотання розпорядника майна боржника про вжиття заходів до забезпечення вимог кредиторів та заборони боржнику без згоди розпорядника майна здійснювати будь-які фінансово-господарські операції, укласти будь-які правочини щодо рухомого та нерухомого майна, що належить боржнику, - залишити без змін.

Змінити резолютивну частину ухвали господарського суду Запорізької області від 30.07.2015р. у справі № 908/6036/14. в частині визнання грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» в розмірі 169 930 840,43 грн. шляхом визначення розміру грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю «СІ-ІНВЕСТ» в сумі 168128207,35 грн.

Постанова набирає законної сили з дня її прийняття. Постанову апеляційної

інстанції може бути оскаржено до Вищого господарського суду України протягом двадцяти днів.

Головуючий

Н.О. Мартюхіна

Судді

С.А. Малашкевич

О.В. Кододова

Виготовлено з автоматизованої системи документообігу суду
Секретар с/з
21.04.2020

К.О.Авраменко

*102*814156*1*0*

Всього пронумеровано, прошито та скріплено

печаткою суду

на 15 арк.

«21» 04 2020р

Секретар с/з К.О.А.Гаме

